

Z těchto úvah plyne, že při volbě ob. rady a rozdělení zbývajících mandátů dlužno za skupinu, která dosáhla většího počtu hlasů, pokládati onu skupinu, která má větší počet hlasů v ob. zast.

Nebylo proto správné, že žal. úřad přidělil zbylé mandáty při stejných zbytcích, jež všechny tři strany vykazovaly, podle počtu hlasů, jež strany obdržely při volbě do zastupitelstva, nýbrž měl je přidělití těm stranám, které měly větší počet hlasů pro volbu do ob. rady.

V daném případě to jsou však tytéž strany, které měly při volbě do ob. zast. větší počet hlasů, a v zastupitelstvu pro volbu ob. rady 11 a 17 hlasů proti soc.-demokratické straně, která zůstala s 2 hlasy v menšině. Nestala se tudíž i při nesprávném stanovisku žal. úřadu při rozdělení zbylých mandátů straně čsl. soc. demokratů žádná křivda, a bylo proto stížnost proti tomu směřující zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4507.

O b e c n í v o l b y: Okolnosti týkající se vzniku a sestavení kandidátní listiny vymykají se úřednímu přezkoumání a musí i v opravném řízení volebním zůstatí nepovšimnuty.

(Nález ze dne 12. března 1925 č. 4851.)

V ě c: Emanuel H. a spol. ve V. proti zemské správě politické v Praze o volbu obecního zastupitelstva.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Námitky st-lů proti volbě ob. zast. ve V. usnesením místní komise z 5. září 1923 podle § 27 obec. vol. ř. dne 6. září prohlášené, byly nař. rozhodnutím zamítnuty jako bezpodstatné z těchto důvodů:

»Tím, že společná kandidátní listina za součinnosti zástupce st-lů sestavená nebyla dána jemu a ostatním spolust-lům ke schválení, nebylo porušeno ustanovení § 20 ob. ř. v., které dává možnost volebním skupinám, aby předložily své kandidátní listiny. St-lé nepředložili v zákonné lhůtě samostatné kandidátní listiny a společná kandidátní listina byla místní komisí podle § 23 ob. ř. v. za platnou uznána. Okolnost, jakým způsobem byla tato listina před podáním jejím sestavena, nespadá do volebního řízení a tudíž nepodléhá úřednímu přezkoušení«.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto: — —

Stížnost spatřuje nezákonnost v tom, že žal. úřad opřel své rozhodnutí o právní názor, že okolnost, jakým způsobem byla kandidátní listina před jejím podáním sestavena, nespadá do volebního řízení a tudíž nepodléhá úřednímu přezkoušení.

St-lé vznesli totiž proti volbě námitku, že kandidátní listina, ze které byli kandidáti bez volby za zvolené prohlášení, byla sestavena zástupcem strany domovinářů, který k tomu pověřen nebyl, bez vědomí a svolení st-lů. St-lé vycházeli tu zřejmě z předpokladu, že zmocněnec volební strany smí kandidátní listinu sestavit jen se souhlasem a

s vědomím příslušníků strany, a že úřad musí tuto okolnost zkoumati jako náležitost platnosti kandidátní listiny.

Než tomu tak není. Náležitosti kandidátní listiny předpisuje ob. řád vol. v §§ 20 a 21 a řízení o úpravě a event. opravě nebo změnách v kandidátních listinách jest normováno v §§ 22—26 téhož zák. Tyto předpisy obsahují zároveň i kompetenční pravidla pro místní volební komisi. Z nich však nikde nelze vyčíst, že by místní komise volební směla, natož měla se obíratí šetřením a zkoumáním, jak ta která kandidátní listina vznikla. Naopak funkce této komise jest omezena na zkoumání toliko formálních náležitostí kandidátních listin a na doplnění, opravu a úpravu jich po stránce formální. Dlužno proto z předpisů těch odvoditi závěr, že okolnosti týkající se vzniku a sestavení kandidátní listiny vymykají se úřednímu přezkoumání a že musí i v oprávněném řízení volebním zůstatí bez povšimnutí. To také nař. rozhodnutí vyslovilo a nelze proto v tomto výroku shledati nezákonnost stížnosti vytýkanou.

Avšak do náležitostí, jež zkoumati zákon volební komisi ukládá, spadá dle § 23 cit. zák., zdali má kandidátní listina dostatečný počet podpisů, jak § 20 vyžaduje, a zdali s ní předložen byl také souhlas kandidátů, o němž mluví posl. odst. § 21 cit. zák.

O těchto otázkách se nař. rozhodnutí vůbec nevyslovilo, a jak z odvodního spisu žal. úřadu na jevo jde, stalo se to z příčiny, že žal. úřad neshledal v námítkách výtky v tom směru a důsledkem toho pokládá námítku ve stížnosti v té příčině vznesenou za opožděnou. Než tento předpoklad žal. úřadu nesrovnává se s obsahem námitek. — — —

Č. 4508.

Řízení před n s s - e m. — Státní zaměstnanci: I. * Stížnost proti nejmenování respicientem pohraniční finanční stráže dle § 7, odstavce 4 vládního nařízení z 18. října 1923 č. 201 Sb. nelze odmítnouti jako nepřipustnou dle § 3 lit. f) zák. o ss. — II. * Služba legionářská, po rozumu zákona č. 462/1919 ztrojnásobněná, započítává se do »skutečné služby u pohraniční finanční stráže« při jmenování dle odst. 4 § 7 cit. nař., nikoli však do »hraniční služby« rozhodné pro hraniční přírůbek dle § 8 cit. nař.

(Nález ze dne 12. března 1925 č. 5033.)

V ě c: Josef M. v P. (adv. Dr. Viktor Svoboda z Prahy) proti ministerstvu financí (fin. kom. Dr. K. Koukal) stran hraničního přírůbku a jmenování respicientem.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí, pokud odmítá nárok stílav na jmenování respicientem pohraniční stráže, zrušuje se pro nezákonnost; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-I slouží u pohraniční finanční stráže od 25. července 1920. Jeho předchozí legionářská služba počítána trojnásobně dle nař. č. 151/1920 činí 5 roků a 6 měsíců. Při provádění vl. nař. z 18. října 1923 č. 201 Sb. byl dekretem zřř. v Praze z 19. prosince 1923 jmeno-